

לכב'
מר שמעון הכסטר
רח' גרץ 7
ירושלים 93111

ירושלים, ז' אלול תשע"ז
29.8.2017

הנדון: חישוב גימלה לבעל חוזה בכירים מקורי (מ-1990).

כמי ששימש סגן לראש מינהל הסגל הבכיר בנציבות שרות המדינה בשנות ה-90 של המאה העשרים, אני מאשר לבקשתך כי:

א: עובדי מדינה בכירים (כמו חשב בכיר, בדרוג המח"ר) אשר הסכימו לוותר על כתב המינוי שלהם (ואת הקביעות הנלוות לכך), הועסקו, ונחתמו אתם בזמנו חוזים מיוחדים ("חוזה בכירים"), רק אם דרגת התקן של משרתם היתה אחת משתי הדרגות העליונות בדרוג.

ב: חוזים של עובדים בכירים שעבדו בשרות המדינה מעל 35 שנה הוגדרו כחוזה בכירים רמה א', ומשכורתם היתה 90% ממשכורת מנכ"ל, בדיוק כמו החוזים והמשכורת של עובדים בכירים שתקן משרתם היתה הגבוהה ביותר בסולם הדירוג (כיום 46).

ג: לעובדים בחוזים כאלה (רמה א') הובטחה פנסיה תקציבית כדלקמן:

בגין תקופת החוזה:

2% מהמשכורת המעודכנת לפי החוזה בתום תקופת החוזה ("המשכורת הקובעת לפנסיה"), כפול תקופת החוזה, - ללא שיקלול כלשהו (סעיף 12 ב לחוזה).

יתרה הפנסיה, בגין תקופת כתב המינוי:

2% ממשכורת בדרגה הגבוהה ביותר בסולם הדירוג, עם תוספת שהייה, בשיא הותק (בדירוג המח"ר כיום: +46).

כל האמור לעיל קיבל ביטוי בחוברת "מינהל הסגל הבכיר - דרכי מינוי, תנאי העסקה ופיתוח הסגל הבכיר" שהייתי שותף מרכזי בהכנתו בשנים 1994-1995.

יצוין עוד שלאור האמור לעיל, "המשכורת הקובעת לפנסיה" לתקופת החוזה גדלה והלכה ככל שתקופת העבודה בחוזה התארכה, והיא חושבה מחדש ונקבעה בכל חודש (וצוינה ע"ג תלושי המשכורת) ע"פ הנוסחה הנ"ל (2% מהמשכורת המעודכנת כפול תקופת החוזה). במקביל גדל באותו השיעור גם חלקו של העובד בדמי ניהול הפנסיה כנ"ל (2% מהמשכורת הקובעת המתעדכנת כפול תקופת החוזה + 2% מ"משכורת כתב מינוי" בדרגה +46 בשיא הותק). הניכוי שבוצע ע"פ החוק ממשכורת העובד, גדל מדי חודש בהתאם, גם כשלא חלו שינויים במשכורת ששולמה בפועל.

בברכה

יוסי יהודה

סמנכ"ל בכיר למינהל ומשאבי אנוש ברשות המיסים, לשעבר